

Fjärde söndagen i advent/Julafton

Nu tändas tusen juleljus

Veckans nyhetsbrev från S:t Peters kyrka

Söndag 24 december
11:00 Gudstjänst med en
samling kring julkrubban

Predikan: Jenny Arnerlöf

Sång: Cecilia Thorngren

Musik: Johan Wallin

Bibeltexter: Jesaja 9:1a, 2-7,

Hebréerbrevet 1:1-6,

Lukasevangeliet 2:1-20,

Psaltaren 108:2-7

VIKTIG INFORMATION

Under veckan mellan Jul och Nyår kommer expeditionen inte vara bemannad. Pastor Anders kommer att vara ledig. Pastor Jenny använder en del komplidighet men är tillgänglig per telefon eller email.

Tack för de många sätt som ni har stött vår församling på under året som gått. Vi har sett många av våra böner få de svaren vi önskade, inte minst vad gäller vår bön för volontärer som vill hjälpa med diakonin. Be gärna att dessa nya vänner ska känna sig mer och mer hemma i vår församling så att vi tillsammans kan vara ett synligt tecken på Guds närvaro i och kärlek för världen. Våra böner gör skillnad!

Tröstad eller drabbad av julen?

Advent är en märklig men kär tid. Den är särskild för mig då det var i advent som jag, som tjuugoåring med några turbulenta år i bagaget, började vända mig om.

Advent gav mig insikten att Gud sökte mig innan jag ens kom på tanken att söka Gud. En del av Guds godhet syns i hur Gud så respektfullt jagar efter och väntar på att vi ska ställa vår dörr på glänt. För mig blir adventstiden ett slags jubileum där jag minns mitt egen sökande. Jag funderar över frågor som, ”hör jag julens budskap som en tröst eller som ett hot?” Låt mig förklara.

För drygt ett hundra år sedan skrev en humorist och tidnings krönikör i Chicago att en bra tidning ska ”trösta de drabbade, och drabba de trösterika”. Samma sak kan sägas om evangeliet som hörs olika beroende bland annat på vår sociala ställning.

När jag ställde min dörr på glänt under hösten 1994, stod kristen tro inte högt på listan av intressanta alternativ att släppa in. Jag tyckte att jag sökte en intressant livsfilosofi där jag kunde få visdom och lite mysterium när det behagade mig. Den kristna tron kändes som ett allt för stor hot till min egen självständighet – den delen av mig som jag var komfortabel med. Samtidigt drabbades jag av en tomhet, ensamhet och längtan som jag förgäves försökte att tillfredsställa med annat. Till min egen förvåning började jag gå på gudstjänster. I kyrkans förkunnelse hörde jag om en Gud som tröstade den delen av mig som drabbades av existentiellt mörker. Gud i Kristus utmanade mitt intellekt istället för att hota det på det sättet som jag hade inbillat mig att kristen tro skulle göra. Under åren har det varit gynnsamt att inför julen ställa frågan om barnet i krubban tröstar och stör mig på rätt sätt? Är jag berörd så att jag ger upp min bekvämhet för att göra vad jag kan för de drabbade?

Julen handlar om en Gud som var så berörd av vår utsatthet och hjälplöshet inför starka krafter (Synden och Döden) att Han sänkte sig, begränsade sig, och blev en av oss så att vi kan lyftas dit där Han är. Må denna jul göra oss på nytt till de drabbade som finner tröst i budskapet om frälsaren som kommit så att vi också kan vara de trösterika som är berörda till handling för de drabbade. God Jul!

Jenny Arnerlöf

Kontaktuppgifter till församlingens pastorer:
 Jenny Arnerlöf 070 306 6346, pastorn@stpeterskyrka.se
 Anders Segersson 073 600 5609, diakon@stpeterskyrka.se
 S:t Peters kyrka, Upplandsgatan 12, Stockholm